

Христос воскресе!

Ето, браћо и сестре, из гроба Господњег засјала је светлост целоме свету, из гроба Господњег изашао је живот роду људскоме, не живот пролазни, који се завршава смрћу, него живот вечни. По Васкрсењу своме Господ је Своје ученике, Своје апостоле послао на задатак: *Идиџе и научиџе све народе, крстиџи их у име Оца и Сина и Светиоџа Духа* - и још нешто – *учеџи их да држе све иџио сам вам заџоведио*. То је суштина, то је порука Господња Својим ученицима, својим апостолима и они су ту заповест Христову извршавали и извршили за свога живота. Али дванаест апостола није стигло тада у све крајеве земље да просветле светлошћу Васкрсења Христовога све народе. Они су добили ту заповест, али нису успели да сами то изврше, зато су оставили своје ученике, своје наследнике, који су наставили да врше ту заповест Христову, да проповедају Еванђеље свима народима. Наши преци, браћо и сестре Словенска племена, неколико векова после Васкрсења Христовога, живели су и остали у тами многобоштва, незнабоштва, клањали су се многим лажним боговима, идолима. Али је реч Господња, по Његовпј заповести у своје време стигла и до њих преко Светих равноапостолних Кирила и Методија, светитеља словенских, просветитеља њихових, које данас управо прослављамо. Они се називају равноапостолни, и још неки међу светитељима Божјим носе тај епитет равноапостолни, што значи да су по свему равни Светим апостолима, иако су живели осам стотина година после Светих апостола, они су по животу своме, по ревности за проповедање Еванђеља Христовога, по спремности да ту веру своју потврде и посведоче не само својим животом, него и својом смрћу, они су по

свему томе били равноапостолни. Ето преко тих дивних Светитеља Божјих светлост Еванђеља Христовога обасјала је и та дивља Словенска племена. Међу њима и наш, православни данас, Српски народ. Свети Кирило и Методије, они су пре поласка на мисију, на мисионарење међу Словене припремили оно што је било неопходно: створили су Азбуку која одговара Словенском језику, превели најнужније књиге са Грчкога на Словенски језик и онда се упутили да проповедају ту веру, еванђелску веру, за Словене до тада непознату, али веру, како рече мало пре она дивна песма: једина спасоносна вера, која је славна , која је вера Православна. Они су ту науку своју проповедали, а Словенска племена била су припремљена за примање те божанске науке, они су увидели да не може постојати много богова, они су се поколебали у своје многобоштво, они су се тога држали више као неких обичаја и зато као њива која је узорана, која је припремљена , која је уситњена и наводњена, били су спремни да приме семе Еванђеља Христовога у себе и као што Господ рече: *да се свако дрво ђо ђлодовима ђозанје* - тако и дрво Светих Кирила и Методија , које они посадише међу Словенским племенима познаје се по својим плодовима, а то је дрво је обременењено красним и дивним плодовима: Светитељима Божјим из рода Словенскога и Рускога и Српскога и Бугарскога и осталих Словенских народа који су преко Светих Кирила и Методија примили Еванђеље Христово и ти народи су изродили из себе, изнедрили из свога бића многе и многе угоднике Божје, светитеље Божје у нашем роду и пре Светога Саве и после Саветог Саве, до Светог владике Николаја и оца Јустина, коме је и ова овде катакомба посвећена. И многе мученике су дали Словенски

народи, колико је само новомученика било после Бољшевичке револуције у Русији, милиони и милиони браћо и сестре, пострадали су само зато што су православни хришћани. У нашем роду, такође многобројни нови светитељи и мученици Христови, су веру своју посведочили својом крвљу, својим животом, не само оних у Јаснеовцу, него и пре Јасеновца и после Јасеновца све до данас православни људи нашег народа и осталих Словена страдају од многих. Најновије страдање, најновији новомученици су плод бомбардовања наше земље скоро три месеца од стране НАТО-авијације, и они су пострадали, почев од оне мале Милице Ракић, па до оних који су пострадали на Косову и Метохији, сви су они плодови, зрели плодови за Царство Небеско на дрвету које засадише Свети равноапостолни Кирило и Меотодије. Зато ми њих прослављамо браћо и сестре и сви Словенски народи, па и Грци из којег рода су потекли и они прослављају као велике угоднике Божје и сви православни народи на кугли земаљској знају за Свету браћу Ћирила и Методија, који су просветитељи и учитељи Словенских народа. Нека би Господ молитвама њиховим, молитвама њихових ученика и молитвама светитеља из рода нашега Српскога даровао и нама снаге и мудрости и ревности да истрајемо на путу њивоме, на путу православноме, на путу светосавскоме, да одржимо веру нашу непоколебану, неупрљану екуменизмом, папизмом, глобализмом и осталим разним јересима, које се намножише у ово наше скудно време. Нека би Господ молитвама њиховим дао да и ми идемо путем њиховим, да том путу учимо и децу нашу, омладину нашу, те да се име Христово у нашем народу и на нашој земљи док је света и века. Амин, Боже дај!